

der det fornødent af Hensyn til den laantagende Stats forandrede Holdning. Dette Forslag vedtoges.

Om Art. 35, der gør Konventionens Ikrafttræden afhængig af en Indskrænkning af Rustningerne, udviklede der sig en længere Diskussion.

I Art. 35, 1. Stk., saaledes som vedtaget af Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén, bestemmes det, at Konventionens Ikrafttræden og den fortsatte Gyldighed forsaavidt angaar nye Laan betinges af Ikrafttrædelsen af en Plan for Rustningernes Indskrænkning, vedtaget af den almindelige Afrustningskonference i Henhold til Pagtens Art. 8 og af denne Plans stadige Opretholdelse.

Rolin-Jacquemyns (Belgien) foreslog at stryge Art. 35, 1. Stk. ud fra den Betragtning, at visse Stater, naar man havde vedtaget en Plan om Indskrænkning og Begrænsning af Rustningerne, vilde sige, at dermed var Konventionen traadt i Kraft, medens andre vilde hævde, at Planen ikke var fuldstændig, fordi der manglede det eller det, og at Konventionen derfor ikke kunde træde i Kraft.

Tumedei (Italien) talte for at bibeholde Forbindelsen med Afrustningsplanen og erklærede ikke at kunne stemme for Konventionen i sin Helhed, hvis denne Forbindelse ikke vedtoges.

Baron *Ramel* (Sverige) foreslog at erstatte Art. 35, 1. Stk., med en Bestemmelse affattet paa lignende Maade som Art. 13 i Handelskonventionen af 24. Marts 1930, saaledes at Generalkretæren, naar den almindelige Afrustningskonference var sluttet, skulde sammenkalde de Magter, der havde ratificeret Konventionen, for at de kunde træffe Bestemmelse om dens Ikrafttræden.

Lord *Cecil* mindede om, at dette Spørgsmaal tidligere havde været indgaaende diskuteret, og han henstillede indtrængende, at Udvalget vedtog Artiklen i den foreslaaede Skikkelse. I modsat Fald

maatte man befrygte, at mange Stater ikke vilde slutte sig til den, i hvert Fald ikke før efter Afrustningskonferencen. Han henledte ogsaa Opmærksomheden paa Hendersons ovennævnte under Generaldebatten afgivne Erklæring om, at ingen fremtidig britisk Regering vilde paatage sig yderligere Byrder, medmindre Afrustningsplanen gennemførtes.

Udenrigsminister *Munch* udtalte, at Danmark havde næret Tvivl om Nyttens af Konventionen, men efter den Forhandling, der havde fundet Sted sidste Aar i 3. Udvalg og i Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén, havde man besluttet sig til at akceptere den, under Forudsætning af, at den ændredes i Overensstemmelse med de da trufne Aftaler. Danmark var beredt til at undertegne Konventionen, som den nu var, men hvis Forbindelsen med Afrustningsplanen ophævedes eller svækkedes, vilde Situationen være forandret. Ganske vist kan man udsætte Ratifikationen, men det er ikke tilstrækkeligt, thi et lille Antal Stater kan gennem Ratifikation sætte det nye System i Kraft, hvilket ikke alene medfører Forpligtelser for Parterne, men ogsaa nye Regler og nye Forpligtelser for Raadet, og dette berører alle Forbundsmedlemmerne. Hvis Art. 35 slettes eller svækkes, kan Danmark ikke undertegne Konventionen.

Umiddelbart forinden Udenrigsminister *Munch* fik Ordet, var der omdelt et af de tyske, britiske, franske, italienske, japanske og nederlandske Delegationer fremsat Ændringsforslag til Art. 35, hvorefter Konventionens Ikrafttræden for hver enkelt af Parterne skulde være afhængig af, at vedkommende Part satte en Plan for Rustningernes Indskrænkning, vedtaget i Henhold til Pagtens Art. 8, i Kraft for sit Vedkommende og opretholdt den.

Om dette Forslag udtalte Udenrigsministeren, at det første Indtryk var, at det ikke var tilstrækkelig, idet det vilde være muligt efter det at sætte Konventionen i Kraft, naar blot nogle faa Medlem-